

نوخېلې شاعر برېو کو؟ . ساران محمدمد

پېشکي:

لې هېموو د ورو زېمانې کدا شاعري باش و خراپ بوونی بوو، ئېوې باش بوو مانېوې بې خې مسېگېر کردوو، ئېوېش خراپ بوو هېر زوو لې سېردمې نووسيار کېدا لې بيرچوو تېو، لېم نېوېندېشدا شاعري کېم بېهرې لې ژيانېاندا زياتر د ناسرېن، چونکې دېچنې هېموو کونېکېو سېرې هېموو کونېکدا دېکېن بې ناسين، کې لېرېدا خېيان دېبنې هېکاري ناساندې خېيان وېکو شاعير، نېک بېرهېمېکانيان ناسنامې شاعير تيان پېبدات، بېام بې مردنيان لې بير دېچنېو، بې پېچېوانې شاعري استېقينې کې زېرجار لې ژيانېاندا ناسرېن و وېکې پېويست بايېخيان پېنادرېت و بگرې ستېميان ليدېکړېت و دېنگيان کې دېکړېتېو و دژيان دېجېنگن، بېام لې دواي مردنيان باس دېکړن.

فريدريک هېدرليني ئېمانې (۱۸۴۳ - ۱۷۷۰) و شيلي ئينگليزېش (۱۷۹۲-۱۸۲۲) لې ژيانېاندا وېک شاعير سېيرنېکران، بېام دواي خېيان و ئېستاشي لېگېدا بېت کارېکانيان جېي لېورد بوونېوېو کارېگرېيان بېسېر شاعيرانې ناوداري دواي خېيانېو جېهېشتوو، بې نموونېي فان کوخي هېنېنې (۱۸۵۳-۱۸۹۰) کې لې ژيانېاندا تېنيا يېک تابلېي فرېشت و کېچي ئېستا تابلېکاني بېهېموو گېيک هېوېي دزيني دېدرېت لې لايېن دزې موحتېريفېکانېو لېبېر بېها هونېري و مادديېکانيان.

ئېم ئېوې ناگېيېنېت ئېم پېوانېيې بې هېمووان است بېت، شاعري واش هېيې کې بېخت ياوېري دېبېت و لې ژيانې خېياندا بېهرېکانيان کېشف بوو و ناسراون و شاعير سادې نووسېکانيش لې قېناغېک لې قېناغېکاني نووسينياندا هېرخېيان سارد بوونېتېو و وازيان هېناو و بېرېکي شاعريان بېرداو، ئېوانېش کې ئېژېک لې ژان چېپېيان بې لېداون شتېکي ئېوتېيان لې شاعر نېزانېو و تېنيا دېرېينيان لې هېستي ساتېکي خېيان کردوو بېرانېر ئېو شاعر.

شاعري باش و خراپ:

لې کېن و نوېدا زېر باسي پېناسېي شاعر کراو و لېگې ئېوېشدا لې هېر زېمانېکدا تېرزېکي جياواز لې شاعر ئېواجي بوو و دواتر بې پېي

په شكهوتنى ژيان و عق و ټنگگشتن و چټكې مړنې و گټه انكاريدې
هغه مكييگان، شيعرو ستاين و زمانى شيعريش گټه انكاريان به سر ردا
هاتوو، ټټنانت زمانيش له به كار هټناني ټټزاننيدا له م
گټه انكاريان نېدا پشكي خي به رد كوت.

بهام به ئوي به د قك بوتريت شيعر، كه قسمان له ردا له سر
(شيعري نازاد) ه د بټ كه چنډ بنډ ماو خاسيد ټكي شيعر هټي ټيدا
بووني هټي، تا پي بگوتريت شيعر، له وان ټټچاو كړدني زمانى شيعر
كه له زمانى ناسايي و قسم كړدن با ترو چټرو مټ سيقيتره، ناكريت
له ژر ناوي شيعري نازاد دا هټرچييك بنووسريت به شيعر ناو بېريت،
به و واتي پي خټ داماين له هټ موو مټ رجبوون ټكي شيعر و شيعر ټي
به ناوي دا هټ نانو، چونكه شيعر خي له خټيدا د ربه ين ټكي هون ريد
نك ناسايي، به نمونن گټر د قك ټكي دانائامز له سر شوازي ستووني
به ره م به نريت د كريت ناو بېريت به دانائاميزي يان فټلس فټي يان
هزري يان امياري بهام ناكريت ناو بېريت به شيعر، شيعر سټيقي و
كار كړدن و خرښاندن و تيم و وټاندني ئنډ شټي پويست، دوور
له جوانكاريي زمانه وانينا خي د بټ و له گټز ټكاني
جياكاريي و دا هټ ناني شيعريي، و ك به داخو له زټر د قټي
به او كراوي ئم مټ دا به رچاو د كون و خو ټنډر له كاتي
خو ټنډن و ياندا بهر هيچ جياوازيي و دا هټ نان و خ مان دوو كړدني
شاعير ټكي ناكوت، است به هر هټ موو شټك نيي، بهام شاعيري
به به هر ناتوانت شيعر بنووسريت، كه له ردا بونيادو تيم پي شيعر
د كريت به (له شاوي به هر) بناسريت كه د رگاي چوون ناو نووسيني
د قك ټكي شيعريي و ئتر كار كړدني شاعير ټكي ټټ د بټ ټ له
به ئنجام گټياندن و ټټ او كړدني شيعر ټكي داو شونخوني به چين و
ازاندن و ي زمانه ټكي و گټز به شدار بوو ټكاني ناو شيعر ټكي.

له لاي ټكي تريش و دوو بار كړدن و ي ټكي نكان به ناوي نو خوازيي و
خو ټنډري به ناگا توشي سره گټر د كات، به نمونن گټر شارل به دل ټر
يان مالارم به باوكي روحي سيمبو ييت بناسريت و ئارت ټر امبه به
باوكي روحي سورياليت ناوز د بكرت، ئوا چ هون ټر ټكي ټداي
ئستا شاعر ك بټ و سيفاتي سگان بكات ناو نيشاني شيعر ټكي يان
ديوان ټكي؟ ئو ټا امبه له شيعري (ديموكراتي) دا د نوسټ: "
ابواردني زياتري سگان " يا خود ټټټان بارت له لاپ ټټټكاني
سر ټي ټټ خنډ و حقيق ټدا سټ بارت ئو هټر شان ټي كران سټري له
لاين ټټ خنډ نووسي پټشين (بيكار) و هټنډ ټكي تر و د نووسټ: "د كټ
ټټ خنډي نو له ژر ئيمپراتري دوو مټ دا دگايي بكرت: كه ئاو
بريندار نكات به وستان دټ سا سر ټايي ټكاني فيكري زانستي و
گټ كراو، لاني كم بهر ناكاري گشتي نكوت، له هټ موو به نټي كدا

تاوانبار نکرهت به بزواندنی ههستی جنسی، بهر ئاوان و سگی... ئایا ئهم م ترسیدار نییه گهر بهرانبهر ئهقه و هونهر و هه موو بیرکی بهچهوانه بخرهت گهه، ئهم ترسه له نووبوونهوه

دهزانم ئهم قسانه جهی زامهندی زهر له هه وداران و ساد نووسانی شاعر نییه، بههمام وهکو عهلی وهردی دهتهته: ئهژكه به دراوسهكه مانم گوت: دهنگی كه شهركه تان چیدی نایهته؟ له وهه امدا وتی: دراوسهكه مان دهیگوت به یانیان دهخوینهته به زارمان دهکاته؛ منیش سهرم بهی... له وه کاته وه زانیم ئهوانه دهخهكه هوشیار دهکانه وه چاره نووسیان ئاوها دهتهته.

خهنگه گر دهستی شاعیره وه له بهرزه وهندی ئه وه ده نووسهته وه ماندوو دهتهته، بههمام لای ئهم پلاری ته دهگیرهته وه دژی دهجهگن، گهر به خهنگه نه تهته ئه ده بی بهشیش بوونی نایهته، له بهری ئه وهی کاهی شاعیره بهچهته به لای ئه زنامه وانكه تا له سه ره شاعرانهی بنووسهته كه زهر بهی موجهام لهی به بنه مای زانستهیه، بهچهی ناچهته به لای به خهنگه گرهكه، تا پهش به او بوونه وهی به رههمه کانه به دهقه کانه ده بهچهته وه؟ مه گهر ئه وه به رههمانه نایهته موهکی وه له سه ره حساب ناکهته؟

من وهكه خوینه وه موتا به عهکارهكه مافی ئه وهم ههیه سهلیقه م تهكه نه درهته به دهقه خوارو خهچ، تهش كه شاعر ده نووسهته دهتهته چاوه وانیه ئه وه بهکایته كه شاعر کهته به چه شای هه مووان ناخوات و گه دهی شاعیری هه مووان ئهنگه پهیان هه ره سه نه کرهته، له هه موو حانه ته کانه دهتهته دیاردهیه کی ته نه دروسته وه دهتهته ههیه به په بوونی ئه ارگیومه نهته بونیاته رانه، مادام له دهقه به ترازهته به سه له ههچ شهته کی ده ره کی وه که سه ته شاعیره که ناکهته.

جه ماوه ری سه شیا له میدیا وه جه ماوه ری دهقه بهش:

به رهکاره نهانی تهتهته كه مایه تهیه کانه به پهی په ویسته وه له په ناو سهوود وه رگرتنی مه عریفیدا داده نه تهته به خا ته کی ئه جابهی، به تهكه په داو یستهیه کی سه ره ده میانهیه كه ئه سهانه کارییه به به ته ته چوونی کاروباری مرهقه له سه ره ده مه خهرایه ده دهکاته، بههمام به په چه وان وه گهر به کاته کوشتن وه خه مه شغو کهردنی (کاته کانه به ئه شیه) بهته، ئه وه سه ره ده که شهته به زیانگه یانه به خه وه به که سانی تر، هه رواش زهر بهی ئه وانیه خه ریکی ئه وه تهتهته كه مایه تهیه نه نه خوینه ره سه ره په یی وه خه رانه، به په چه وانیه جههانی په ئه مان وه ههمن وه قووهی شاعر وه كه په ویسته به هه زمکردن وه له ورده بوونه وهیه، من جارهكه ته ماشای شاعر کی ئه وه تهتهته مه کرد بینیم ۱۶ لایکی به دانرا بوو، كه کلیم

کرد تا دققه بڅوښم او بېنیم ۱۲ جار ئه و شاعر خوښه راوتو او
 به منډه و! ئه م ئه گډر به گډی هه ر شته ك به ت سه ر ته تا ج ختكدن وای
 نه و استیای سه ر وای، پاشان له و ش خراپتر؛ هه یه ته نان ته
 په سته كه ش ناخوښه نه و لایكه ده كات و ده سته شی ده نووست، كه نه م
 له استیدا سه ر له شه وانی شاعیره به لاله دابردنیه تی، چونكه شاعیره
 به م لایك و كه م نه و ده سته شیپان نه هه ده خه ته ته و په ده خلیسكه ته و
 واده زان ته باشتړین شاعیره و كه چی له ولاوه گډر په شانیه كه سه كی
 شار زای بدات سه یر ده كات شاعر كه ی په له هه و كه موکو په ی و
 كاوكرچیه، له ره و هه كاری نه و ده ردكه و ته به چی شعری باش
 كه مترین لایكه به ده كره ته؟ هه كار كه ش نه وای كه نه و شو نه نه نه و
 شاعرانه نیه، چونكه خوښه ری نه و شاعرانه له وده نا بېنر نه، چونكه
 نه وان خه ریکه كات كوشتن نین به و ته كه م په یه تیانه ی هه نه كه كه س
 موعتادی بوون كه تا نه ستاش له نه ده ب و هونه رو م عریفه هېچ فله ر
 نه بوون. ج ماوه ری هه ر با به ته شونه و كات خه ی هه یه، به یه گرنه گ
 كا ته كه شاعر شاعر ده نووست بزان ته خوښه ركه كانی كه نه؟ نه و كا ته
 ده زان ته ناستی شاعر كه ی له كو ده ای، ته ته كه براده ركه گوتی؛
 باشتړین فره شی كته بی شعره شعری م بایله. باسی كته به كه له و
 باب ته كرده كه چن ۲۰ هه زار نوسخه ی له چاپكراوه و له بازارا ده
 نه ماوه، كته بی جددیش له ساكه كده ته نكه چنه دانه په كی له
 بفره شرت. نه و باسما نه و نیه كه به راوردی لایكه م ده له كان یان
 یاریچی ته پانه به و شاعیره ی ۱۶ لایكه به كراوه بكه ین و له گډه
 نه م شدا كه هه مووشیان شاعر كه یان نه خوښه و ته و. چ كار ساته كه
 هه ست په ده كه ین كا ته كه بېنن م ده یله كه سه دان هه زار لایكه به بكره ته!
 نه م دیارده په كی كوشتنه ی كه م په یه تی و په ویستی به له كه ین وای
 سه سیله لژی نه كادیمی و قوه هه یه كه به ره نه جام كه ی زه نگی م ترسی
 له ده دات به كه تایی هاتنی سه رده می سه نه ای ته و شعری جدی و چینی
 نوخبه ی خوښه ران، له و له شاوه كوهرانه ی ده به ها ته ره په ده كه و ته و
 چی دی نا به ته جی بایه خ، له م دوو په یانه ده مردنی استه قینه ی میلله ته
 ووده دات، به شكستی به ره می باش و ده ركه وتن و بره وی شته خراپ.
 له ره ده گرنه گ مره ق شو نه گه ی استه قینه ی خه ی ده زه ته و ته تا نه سووته ته
 به ده رد و په تایی نه و شه په له.

نایا شاعر به ته نیا م عناه؟

شاعیره ئینگلیزی ته ماس گره ی ۱۷۱۶-۱۷۷۱ له و سفه كه چی شاعر ده
 ده ته:

“Poetry is thoughts that breathe, and words that burn”

مانای: شاعر ه ناسه دانی بیرکه کان و سووتانی وشه کان.

وکه کو زانراو و گوتراویش: شاعر سه زو ئه ندشه ی، ئاماژ و نیشانه ی، چه بوونه وی ده لاله ت، یان ته قینه وی چه هه ست و نه سته کان، که واتا له ره و ده رده که و ته که زاراو و زمان هه کی به رچاوده گه ته له سعه ته هه نینه وی ئه و هه سته ناخه کیانه که له هیه ژانره کی تری و نه یی دا جهی نابهنه و به کسه ره له گه گه گیاندا به کانگیر ده به ته که خونه ره بهی ده گات، جادوی خهی له سه ری ده ته ته ت. له م نه و نه ده شدا وشه سازی و پشت به ستن به به ش و زانسته کانی هه وانبه نهی هه کی به ده گه ته ته تا شاعر له قسه ی هه ژانه جیا به کاته و و نه و نه م به جازیه شاعر یانه به که شته که به هیه جه ره که که پی هه استه و خه ی واقع نیه، به که کو به که ته یه کی ته که و و به ده زوویه کی به ریه شاعیر له گه ته واقعدا گره ی ده دات و سه لیه ی داهه نان و مه دانی کارکردنی له ره دا ده رده که و ته، که تا چه نه ده که تازنه و چاوله که ره ی و دوو به که رده و نه ن.

هه ی به نه و نه له نه ناوی ره خه ی هه ادیکه ی و به ته نیا بینینه گوتارو تهیمه ی ده قدا هیه له به که ته ته سه ره که یه کانی شاعر نابینه ته و ده یه و ته هه خه له ده که به گره ته، هه ره و که نه و یه هه خه له هه و ته ته یان گوتار که سیاسی به گره ته، به نه و یه بزانه ته شاعیر تا چه نه ده ورده کارانه، جوانیه به رامه شکارو کانی ژیه ده کاته ده که و نه ده مانه نه نه ته، نه و ده که به ش نه و یه له گه ته ئاو نه زدا بدو، له گه ته ده و سه زو هه سته که نه ندا ده نه اخفه.

نه گه ره به نه به شکه له به که ته ته هه موو زاراو یه که مانایه و به خسته نه پا یه که ته، شاعیر هه گای نه ده ده نه نه و به ده ره به نه که به ش نه و نه نه نه نه نه دراو و له و میانه نه ده شته که نه نو نه مان به زمانه نا هه استه و خه و به که ده یه چه ی شاعر به شکه ش ده کات، که واتا مانا و به یامی پشت وشه کان به شکه کی شاعر نه که هه موو، نه ویش ده که ته ته استه خه و نه شکرابه یان شاراو و ناواخنده ره، یان زیاده له مانایه که له دوو تو نه یاندا خه و نه شارد به ته. به نه نام هه رگیز شاعر ش ره و نه ونکرده نه و نه در نه ده ده یی نیه، کاته که زمانه شاعر گه یشته نه استی قسه ی هه ژانه نه و نه له هونه ره کاری خه ده ده ما و نه و خواحه فیزی له به که.

نه گه ره نا، نه و نه و تاریه که هه گره چه مهی مانایه، ده بوو و که شاعر ته ماشا به که ته، یاخود به خشان و نام و نه به رته ره و نه تاد، به نه نام نه و یه شاعر له مانه جیا ده کاته و له میانه ی مانادا، چه ی و خه سته یه که ته له شاعر دا، که نه نه هه ره به ئاماژه یه که ده ره به یی له به که ته، نه مه ش ده به ته له فرم و ستایه ته تابه ته شاعر دا به ته نه که

شتەکی تر، ئێمانە ئاستییەکن هەر لە سەر تەئە ناغی زارەکی
 فەلکەلەری و لاواندنە و کانە و و تا دگاتە کلاسیک و مانتیک و
 سیمبۆلیزم و یالیزم و مەدەرن ئێ و بنە ما سەر کیانە پەشو
 باسما کردن کەم تا زەر پەیی و کراون، بەبەم لە هەر قەناغە کدا
 چەند لایەنەکان زانیوو بەسەر ستایە شیعریەکاندا، بە نموونە گەر
 لە قەناغی کلاسیکدا کەش و سەرواو و زەنەکان و مەنتیق بە مەرجی
 سەرەکی دانرابن، بەبەم لە هەمان کاتدا هەست و هەژان و سەزو
 هونەرەکانی مەجاز و وانەبەژی تیا یاندا بوونی بوو، بە هەمان شەو و ش
 کاتەکان لە شاوی شیعری مانتیک و شیعری ئازاد پەشتی لە کەش و
 سەروا کردو شیعری لە هەندەک مەرج ئازاد کرد کە بەکەتەتی بەردەم
 دا هەنان دایانینی و، بەبەم نەیتوانی خە لە مەسقا و ئیقا و
 وانەبەژی و چەبوونە و وەندە زگار بەکات. کەواتە ئێوەی ناوەوەکی
 شیعر هونەرەکانی تر لە یەکتەر جیا دگاتە و ئێوەیە کە لە شیعردا
 هەزو هەست و سەز بە مانایەکی تر بوارەکانی (ئاو، ز، د، دەر وون)
 تیا یاندا دگەتە لە بەر هەمەنانیدا و هیچ یەکتە کەش لە وانە
 نییە بە تەنیا، بەیە لەر و دتوانین بەبەین ئێستەم پەناسە یەکی
 دیاریکراو بە شیعەر دا بەبە ئێن کە پەاو پەیی خە بەت و لە چەند
 وشە یە کدا کورتی بەکەین و، هەرچەندە زەر لەم بار و گوترا و
 نووسرا و هەرکەس لە دیدو تەوانین و سەلیقە و تەگە یشتنی خە یە
 تەماشای شیعری کردو. ئێنگە ئێمە بەت وای لە شاعیری ئێمە ریکی
 بە ناوبانگ بە بەرت فرەست کرد بەت: "شیعر ئێ و هەستانە یە کە
 بیرە کەیی خە یان دەر یو تە و، و بیرە کە کەش و شەکانیان دەر یو تە و".
 مەخابن ئێنگە لەمەدا نووسینی شیعری ئازاد زەر ئاسان تە ماشا
 بەکەت، بەیە نووسیارانی هەند زەربوون و شیعری کە و کچ لە
 بەر و دایە، دەر یو بەزانیایە بە تەنیا زانین و زانیاری بەس نییە بە
 شیعەر نووسین، بەبەکو بەهەر و سەلیقە و کارکردنی لە گەدایە، چونکە
 شیعەر کیمیا و فیزیا و جوگرافیا و میژوو نییە تا لە بەر بەکەت و بە
 نموونە خاوەنە کەیی بەبەتە مژوو نووس. ئێمە بە بە خەش هەر ئێستە،
 بەوێ کەسەکان لە بونیادی کەسایەتیدا وردبینی و سەلیقەیی شیعری
 نەبەت ناتوانەت تەنیا بە زانین بەبەتە خەگر، بەبەم لە گەیی
 خوەندنە و مۆتە بەعەکردنە و بەهەر و توانا کانی پەرە پەدەت.

ئێستای شیعری کوردی:

قەسم لە و لە شاو بەر بەاوی نووسینی شیعەر نییە، بەبەم بە پەنجە بە
 خیانەت کردن لە شیعەر دەر بەکەین لە لایەن ئێوانەیی خەیان بە شاعیر و

شنبیرو کارمندی دزگا و جاپم نیی ئد بیی کان دزانن، کاتک
دقکی شیعری باش دچیت بدردستیان و لب بر هر هر یی کی نابا تی
فزی دکان و لب برانبدردا بد چندان هر کار شیعری کم ئاست
داد بزینن، قسم لوش نیی هشتا خی وک شاعیر نه بینراو،
دست چیرکنووسیشم، ننگ بتوانرت گفارق ک بد داواکاری
وت کلیفکردن لم ول و تژی لب باب تی و رگ ان بکرت و چاپ ببت،
بام هرگیز ناتوانرت بگی ی نرت ئ و ئاستی دوو شیعری کوردی
داه نران و دوو خند و لک ل لن و ی موعت بری خ مای تی دا
باوبکرت و، لاپ ل ش کردن و ئاسان و داه نان و تاز گری و
جیاوازنووسین لب دنیای شیعردا زر گران، هر و ها قسم مان لوان
نیی و دزانن تاز گری لب بد باب تکردنی شتی س یرو س م ر و
کم بای خدا چ د ب و، وکو شاعر ل س ر ج ر جیاوازی کانی مووی
جست، یان ل ویش خراپتر گوو ببورن ک ئ و وش ی م نووسی
شاعیرانی پ شو ه نند شاعران لا برز بوو، هرگیز نه یانویستوو
سومعی شاعران و داب زینن و بگات ئ و ئاست نزم، گر
ویستب تیان پلار کیش بگرن ه نند هونری و و ستایان و زمانان
ه نیویان ت و ت نان ت پلار ل گراویش چژی لب خو نندن و ی بینو،
نک ئازار بد چشی خو ن رانی شاعر بگی ی ن.

ئگر لای ه نند ک بد ت نیا م عنای شاعر هر موو پ و و شت ک ببت،
ئ و باب تی زای ش پ ل گشتیی ک هر سیمای ژگار ک مان، ک
غمباری و ت نیای و د گم نن ئ وانی بد جیاوازی خیانی لب
د دن گر بریار ببت خیانی لب بدن! و و ای ئ و ی ز رجار د بینین
یکتی بابت پشتگوو د خرت و هر لب شاعر کدا لب باب ت و بد
بابت بازبان د کرت و ئست م خو ن ر بتوانت بد س ر گ ژ
دوای ئ و هر موو بازدانان بک و و ملی ن شکت، ئی بد باسی ئ و
هر موو و نند نام عقول شاعریی ناکت بد ناوی سوریا لیب و ک هیچ
ای لک خوازی ل کچوو بد ل وچوو ناب ست ت و و پاشان بد ناو نیشان
و تیمی دق، هر و ن بوونی دنیا بینی لب شاعر داو ن بوونی ش وازی
شیعری ک بیرکردن و و کارکردنی شاعر ک ی د ر د خات ی ک ک لب
ک ش کانی دی، ئ مان بد ب گن ل س ر کاری بد پ ل و بد پ د اچوون و ی
شاعر ک ی، لب لای کی تر و ننگ ز مین ک لب بار ببت بد ئ و ج ر
بر هر م لب ووی بوونی سیست می گ ل و و ج ما و و رو خو ن ری ساد و
کارکردن لب واقعی کی و ا پ رپووتدا ک د قی وای لب شین ببت،
خا کی تر لب و سیمایارو لاوازان ی شاعر ئ م چ بوون و ی مانای
زاتی بوون؛ بد پل ی ک داب ان ل گ ل خوین ران ک خو ن ر خی یان
ب ش ک لب خی لب و د ق دا ناد ز ت و، ب ی ز ر یی دق لاوازی
تدا ه ی و ننگ لای نی ئ ر نی و د خ شک ریشی تدا ببت، ب س

گرنگ لاوزی و هه و کموکورتیی کان زا نه بت به سار کای جهستی کار شیعریی کدا، ئهم لشاوی کار بینراو کان تنگی به کار زیهنی و هسته کیی کان هه چنیو که هه کای ده گه یته و به برودان به شپلی پووچی و نادانی، وک چن هندی له گه رانیی کانی ئهم دا گرنگی به نمایش ده درت وک له دنگ و ئاوازی به سن. هه رواش به اوکراو کان و نه یکی گه وره جوانی شاعیر پهش دانانی شیعریی که ده خن وک ئه وای نه و په ور بهت.

شته که له باری و نه ی شیعریی و:

و نه له فره نگدا به مانای شه و دهت، به نام و نه ی شیعریی بریتی: له گای تایبته ده ربی ینی شاعیرو بونیاتی زمانه وانی که له ی دویا بینیی و ده داد نه ژرته، له شه و به او که یه و و نه ده گه درت به شه و یکی ناباوی نه، ئهم شه کار له کردنی کرداری درکردن و زمانه په که و، که نه نده شه دروستی ده کات و هاوچوونی و جیاوازی ته ده هه له گه واقیعه و له په ناو ده ربی ینی نه زموونی شاعیردا به وش ده که شته. به نه وای نه م بهاسه زیاتر وون به نه و، ده بیت بزاین و نه دوو جهری هه ی: ۱- و نه ی زهینی ۲- به رجسته. و نه ی شیعریی زهینی ئاماره دار و ناب به رجسته ی. جهی بهاسه نه م به به نه که نه و له م نه شاعیران په نایان به و نه ی شیعریی بردوو، به نمونه جاحیز ۷۷۶ - ۸۶۸ز، له کته بی (حیوان) دا ده ته: شاعر سته و چین و گه زی و نه نده. ئهم شه کاری نه نده شه کردنه. که لای مانتیکیی کان هه سه س به چاوه یته و لای سوریالی و سیمبو یسته کان شو نه سار کی نه ته. ئهم له سار به نه مای خواز و میتا فره به هم دهت و و نه ی کی ته که نه مان ده داته که هه قوه اوای توانای نه نده شه کردن و سه زو دنیا بینی شاعیر.

که واته کرداری که شانی و نه ی شیعریی زیهنیی و زه رجار خواستنی سیفه ته کی دیاریکراوی شته که و خسته پاه شته کی تر که له نه وانیا ندا هاو به شیه هه ی، نه میش له چوار نه گه ز په کدهت: ۱- له کچوو، ۲- له وچوو، ۳- ئامرازی له کچوون، ۴- ووی له کچوون. هه نه کجار هه ردوو ئامرازی له کچوون و ووی له کچوون لاده برته و بهس له کچوو و له وچوو ده نه ته و نه و کاته وریایی خوه نه درک به م کرداری لاهردنه ده کات و میتا فته که به هه زتر ده کات و په ی به مانای دروستکراو ده بات، به نمونه وک نه وای به گوترته (بریسکا نه وای چاوی) له بری (چاوی وک نه ته بری ده بریسکا ته و).

له ده با په که و ده دقه ته نه م و نه ی شعیریان به بدین و نه و یاسای

[illegible]

پاشان دیند سـر خواز/میتافـی خـمباریی؛ کـ شاعیر بـ
پـنجـر یـکی پیر دـ یـچو وـنـت، دـزانین پـنجـر ئاـماژ یـ دیدگایـ،
ئیتـر لـ دـی دواتردا خوـنـدـر توشی ئاـسـکان دـبـت لـ کاتی
لـکـدانی مانا لـکـدراوـکـانی (ژیان لـ گـمارـبوونی دـستـکـانی
ساردبـتـو) ئایا گـمارـبوونی چی؟ و ئاـماژ یـ بـ کـ؟ هـروا
دـستـکـانی کـ؟ پاشان گـر بـگـنـدینـو بـ سـ دـسـکـای پـشـو کـ باسی
هـورو پـنجـر بـو. ئـم بازدانـ بـ ژیان و تـواونـکردنی ئـو دوو
وـنـد یـی پـشـو چ نـهـنـییـکی لـ یـشتـو وـیـ؟

پاشتر دښت شيعرى (لـ بېردكـم كا تژمـرـكـ بـشـكـنـم) دـتـ، كـ دوو
ماناي هـيـ: بـرجـستـ و ئـندـشـ، بـرجـستـكـ وونـ كـ شكـاندنـي
هـر كا تژمـرـكـ، بـښـام شاعير ديارـ لـبري گوتنـي زـمـن سيمبوـي
كا تژمـري بـكارهـناوـ (وـكـ گوتمان هـردووكـ ئامرازي لـكچوون و
ووي لـكچوون لـبردراوـ).

دواتر بـر وځـنـدـي کـي تـري سوريالـي د کـډـي وـيـن، کـډ لـډ قـو و اـيـي د نـيـاي
خـو و ن و سورياليزمدا سـر هـډ د دات، نـډ و يـش چـنـډ لـډ خـډ و ز، چـونـکـډ
و کـ زانراو کاتـک شاعير خوازي د نـيـاي هـسـتي بـکار هـډ نا و دوو
زاراو ي لـډ کـدا بـ دروستکردني وځـنـدـي کـي تـاز ي شيعري، د بـت و ووي
لـډ کچوون لـډ نـوان نـډ و دوو زاراو دا هـ بـت، د زانين خـډ و ز سيفـتـي
شـتـي لـډ رـدا لـډ و رگيراو و کـو شـبـيـني و د رـبـيـني باري
خـډ مـنا کـي، بـډ م روي لـډ کچووني لـډ گـډ چـنـډا نـيـډ، چـونـکـډ لـډ
گـډ ز ي قوماش و پـسـتـو و هـ موو نـډ و شـتـانـډ نـيـډ کـډ بـواري چـنـډـان
هـ بـت. بـډ م خوځـنـډ ر دـتـوانـتـ ماناي نـډ م ديدگايـډ تـواو بکات لـډ
و ووي ناو ډډ و پـيـامي د قـو و، کـډ شاعير پـشـبـيـني هاتني خراپتر
د بکات و بـډ تـفـان د يچوځـنـډ، کـډ و ا تـډ هـ شـتـا شـبـيـني و کـو هـيـوا يـډ کـي
باشـډ بـډ بـراورد بـډ ژيان لـډ ناو نـډ و تـفـان و نـاژاو و کار ساتانـډ ي
بـډ و و يـډ و شاعير پـشـبـيـني د بکات کـډ لـډ ناکامي گومـا يـي و
لـډ خـډ يا بـيووني مـر فـډ بـريـا د بـت.

و ایندی س /

(زرف)ک بارانی فڼکی حشاردا بوو،
بـز لـ دڼـگي خـی، نا
ژیان، با!
دـکردو.)

.....

شاعیر لـر دا دالی (زرف) بـکار د بات و کو سیمبو، هـروا وک
هـو و دـستـپـشـکـریـد لـ بـکار هـنـانی ئ و زاروا نـی شاعیرانی
پـش خـی بـکاریان نـهـناو، بـمـام بـکار نـهـنـانی ئـم دالـش لـ
لایـن شـاعیرانی پـشـتـر و بـنـگ بـ ئـو بـگـتـو ک بـ
زاراو یـکی شـعـریـان دانـنا بـت! بـنـگ ئـم دیمـنـکی اـگـوزـر بـت
شاعیر لـسـر دـا بـینـبـت و لـر دا لـ و نـیـکی شـعـریـدا جـی
کردو و تـو. شایانی ئـماژ یـ ک لـ بـشـکی ئـهـتـات بـ زرف
دـن دق، لـر دا گـرنگ نیـ گـر زرفی کاغـز بـت یان نایـلـن،
بـمـام بـو دا توانای لـ خـگـرنی بارانی هـی بـنـگ هـی نایـلـن
بـت، ئـم و نـیـ حـسی و بـرجـسـنی واقیـع، شاعیر سـرنـجی داو ک
چـن لـ کاتی باران باریندا ئ و زرف دـ پـ ئـوی لـ خـ گـرتـو،
کا تـک هـوا لـی دـدات دـنـگـک دروست دـکات، ئ و دـنـگـک بـراورد
دـکات بـ دـنـگي ژیان ک هـموو هـارمـنـیـتـیـکی لـم سـردـمـدا
لـدـسـتـداو، ئیدی بـیار دـدات دـنـگي ئ و زرف بـرـنـد بکات و لای
پـسـنـدتر بـت وک لـ دـنـگـک فریودـرـکان، وک ژاودـژاو و ئ و
سـدایـانی لـ کـنا کـانی تیغیـو بـنـد دـبـن، ک ئـم
هـروژمـکانی پروپاگـند و بـلا دـا بـردن زان بـسـر هـقیـقـتـدا لـ
کـمـگا کـندا. پرسیارو خرـشانی خوـنـر سـبارت (زرف) لـو دایـ
کـ چـلـن ئ و بابـت کـمـبایـخـی فـ دـدرت بـ بـراورد بـ ژیان
هاوچـرخ، پـسـنـدتر بـ بـراورد بـ دـنـگـکـانی تری ژیان؟ ئـمـش
درـزـکردنـوی ئ و دنیا بـینـی پـ نـاومـدی و شـانـی پـشـووی
شاعیر بـ ژیان ک لـ کـپـلـکانی تردا فـرمی تریان پـدرا بـ
دـربـین لـ هـمان دیدگا.

لـر دا ئ و بـیتـی مـحـویمـان یـاد دـتـو ک چـلـن ئ ویش لـ
و نـیـکی شـعـریـدا خـوازی (سوراحی) ئـکتیـف دـکات ک قـزی دـتـو و
یـع دـکات کا تـک ملی شـ دـکات و ئ و دـکات پـرداخ بـ هـنـدک
لـ کـسـکان ک دـتـ: (قـی کردنی سوراحی ئـوی تـبـگات دـتـ: د
تـکـهـاتـن لـگـ ئـم خـکـ تـکـی).

کـوات بـ پـی تـوانینی بونیادگـرایـی، ما نا لـم کـپـلـیـدا ئـم
فـرم گشتیـ و رـدگـت:

بـچووی ما نادار..... پـسـنـدتر..... لـ گـورـی بـ ما نا

نمونې چوار/

(لې نېو شوشې يې کې دې اوډا،
پشکې زې مېن کې بکېرې وې).

.....

چوار دال و پنتې سېر کې لېم کې پلېدا هېن کې وېنې شيعريې کې يان
دروست کړدوې، (شوشې، دې او، پشکې زې مېن، کې کړدنې وې). ئې مېش
وېنې يې کې نېستې، بې حوکمې ئې وې شوشې دې شکېت، بې مېام لې تاقيگې
شاعيردا دې دېتې؟ بې مېام بې چې؟ گېر هې ندېک بې نا تې بايې وې ناندې کې
لې کېدې نې وې، ئې وې مې بېست لې سينې شاعيردا پې نهانې وې نېگې وې مېامې
خې هې بېت بې ئې مې گې وېنې.

گېر وردتر سېرنج بدې يې لېم کې پلېدا هې موو شتې کان لې حېا تې
نېرې نېدان، هې مې دېان يان شکانې شوشې، هې مې بې خې مېش بوون کې
قې ناغې دواي بې يني درېخت و سوتان و بې پشکې بوونې، هې رچې ندې
کې کړدنې وې حېا تې کې ئېرې نېي، بې مېام لې کې کړدنې وې پشکېدا خې وېنېر
نېشانې پرسيارو سې مينې وې لا دروست دې بېت و دې کړېت بې وې وې کې
تردا لې کډانې وې بې بکات، وېک دې وېنې: پشکې شېشې، بې مېام لېرېدا
پشکې زې مېنې، گېر زې مې نېش زياتر ورد بکې وېنې وې کې شوېن لې خې
دې گړېت و مې ژووې کې پې بې خېشېن، ئې وې دې کړېت لې کډانې وې ئې زموونې
ژيانېشې بې بکړېت، کې ئې مېش مانا دوور کې وې ناندې کې يې.

پېنچ/

(بوومې تې کې يېلې بې زارېي،
لې کې لاوې زې مېن، چرايې کې زامدارم،
هې شتانې کينې تې نيايې کېم، لې ئې وېدا دې نېژم)

...

لېم کې پلېدا بېر چې ندې ئامازې وې گېرېک دې کې وېنې، نېک تې نيا
وېنې شيعريې، بې کېو يې کېم دې وې نېگې هې ندېک وې بېين کې
ئاخوتنې ئې ژانې يې، دې کړېت هېر يې کې مان وې بېينې: (زېر بې زارم)
بې مېام کا تېک دالې (کې يېلې) بې وېنې پې بې زارېي ئې وې مانا يې کې
چې ترمان لې بې زارېي پېدې دات، لې ديوې کې تريدا ئامازېشې بې
زې ربونې کې يېلې، چونکې شتېک لې ژينگې شاعيردا نې بېت ئاسان نېي
بې کارېبې وې پې بېت وې لې دېرگاي شيعريې دات، مې گېر زېر
ئې ندېشې بکات وې بې تې وې لې دنياي واقع وې بېرچې ستېدا بېچېتې
دېرې وې لې کاتې نووسينې بېر هې مې شيعريې کې يدا.

لې دې وې دوودا جارې کې تر دې گې وې بې زې مېن وې ئې مجارې لې جياتې
پشکې، کې لاوې دې خاتې پې زې مېن، تا بېت: لې وې راباتې بې وېونا کې

و تاریک دا من و کو ئی شنایید کی بازار چشتوو ه ناس د د م، چونک وک د زانین چرا بریندار ناب ت (ل دنیای ب رج ست دا بریندار بوون و سف ب مرق و گیانل ب ران ب کار دت و شکان ب چرا ب کار دت) ب مام ل ب ر ئ و ی ل ر دا مانای کی م جازی ل پشت ئ و د ر ب ی ن شیعری و ی ب ی خ ی وک چرا شوبهان دو و ب بریندار و سفی د کات، ب مام ئ نگ ئ م مانای پ کدادان ب رپا بکات ل گ گ ماناک ی پ شوودا ک چن ل و ب ب زارو ل ر ش ووناکی! ب ی د ب ت شاعیر ز ر وریا ب ت ل دانانی ه ر وش ی ک ل شیعردا ک ج ی ت و اوی خ ی ب زیادو ک م بگر ت، پاش نووسینیش چ ندان جار ب س ر یاندا بچ ت و، گ ر خ ی ک دان ر ی شیعری ک ی درکیان پ ن کات، د توان ت پیشانی ک سانی تری بدات ب و رگرتنی او ب چوونیان، پش ئ و ی پ خشی بکات و ب ب ت مویکی و ب ه موو جوانی و ناشیرینی کانی و ل س ر ی ه ژمار بکر ت.

ل دوا د دا ئ و د فامین و ک ت نیای م رگ، ب ی ل ر دا ئاوها د ن ژر ت، ب مام ناشتن ل ناو خاکدا نیی ب کو ل ناو ئ وانی مرق و ق ر با غیی کانیاندا ی ک ب گ چو و نراون، واتا شاعیر ت نیا نیی، یان گ ر ت نیایید کی ب ج ست بچو نین و ل گ ئ واندا بگوز ر ن، ئ و ا و ح ی ب د نیایید و ب زار و ه ست ب ت نیایید کات. ئ نگ ه ن د ک ب ت شاعیر د ی توانی د د پوختر بکات ب کورتب ی زیاتر و کارکردنی زیاتر ل س ر ی، ل بری ئ و ی ب گ ی وش کان در ژر بکا ت و و قورس بن ل س ر زمان و نام سیقی بن، ب نمون د ی توانی ل بری (ه شتانه کین) ت نیایید ک م، ل ئ و دا د ن ژم) شاعیران تر د بوو ب ت (ئاوهاش ت نیاییم، تیا تان د ن ژم)، ئ م ه ر ب چوون ب وونکردن و، ن ک فرمان ب گ یین ب م شوو ی!

ش ش/

(ل ئ سک و پروسکی گ رانیی کی ت نیا ؛
پ یکری با نندی ه ف یوی خ زگ کان؛
ئ و خ زگان ی ل ن و گ ی ف رام شی
و رز کی تر ل مردن د ست پ د ک ن و
د ت نگی گ ماری داون، بنیات د ن ن و)

.....

نموونی ئ م دواک پل ی م ل ب ر ئ و ن ه نای و، ک ک ر س کانی وک ت نیا، گ، د ت نگی. ک ه مان د ر ب ی نی ناس ر ی بار د روونی کانی پ شترن و دوو بارن، ه رو ها نیشان د ر ی ش وازی ب چوونی شاعیر ب دنیای سایک ل ژی و ئاشنا بوونی خو ن ریش ب

تیم و بابا تی شیعری و تانانت شوازی لکدانی وند مجازی شیعری کانی شاعیر، بکو مبیستی من لردا ئوو ی لکدانی چند وندی کی شیعری و تکک کردنیان چ ئاستنگک ب خوئندر دروست دکات ل هرسکردنی وندی کان ل چیکدانی شیعرییداو چند گران دبات سیف تی ئیستاتیکی دق بپارزت.

ل سرتا دددا خمان لبردیم وندی کی مجازی دبینند و ک بخشینی سیف تی (جست) ی ب (گج رانی تانیا)، ئو جستش ل ئسک و پروسک پکدت، واتا کتایی هاتوو و مردوو و تانیا چوارچوو کی ماوتوو، پاشان وندی کی هاوشوو ئممان ب دندخشندت ل دوی دوودا، ک (پیکری بانندن) ئم بشی برجست ی، بام ک (خزگ) دلکندت ب بانندوو دبت مجاز. کوات منی و رگر وای لددفاموو، بانندی خزگکان هم هففیوو و هم مردوو، یان زر لاوز بوو (وو کو کورد وتانی: هر پست و ئسقان کی ماوتوو) چونک هر پیکر کی ماوتوو. پاشان ل دوی سدا وندی کی تری شیعری زیاد دکات ب همان مانای ئو کپل ی ک و سفی شوئنگی خزگکان و شوئنیان (گجی فرامشی)، هموو ئو بهیوایی و تانی و خمباریی شوئنیان گجی فرامشی و لیدچوون، هموو ئو وئاناندانی پشووش ل دوی چواردا برددوامیان پ ددرت و و سفی خزگکان دکریت ک نردوون، بام و رز کی تریش دبات هر مردن ب خزگکان و بتاقتن، ئوا ئکشن لردا ئوو ی: پیکری هففیوی خزگکان ل ئسک و پروسکی گرانیی کی تانیا پیکری خزگکان بنیات دندتوو.

ئمم گای تگیشتنی خوئندر ب ئم کپل ئاووت ی و برنجام کشی ئاسکاندنی وندی شیعری، بام ئنگ ل دوی شاعیردا مانایک هبت و بمرر توانیوی تی بیشعرندت، ک ئنگ شاعیر کی تر بشوو ی کی جیاوازترو کورتباند تر بتوانت همان و سفی دخی ناو کی خی مانا ل بکات و درببت. ئممش بواری ئازادی دنیای نووسینی شیعو جیاوازی پنجم مری مرؤکان، ل همان کاتیشدا شت کی سیر نیی چونک تانانت عبدو گج رانی شاعیریش جاراندک ب تواوی نیتوانیو ئندش و هزی ج بکات و ل ناو دق کی شیعری برهره من و ل مبارشداو ل (هففیستی دروون) دا دت:

هرچند ئکم ئو و خیا ی پی مستم
بم ناخرت ناو چوارچوو ی هففیستم
لکدانی ووی دروون، قسای زمانم
بچی وها دوورن ل یک؟ نازانم!

سەرچاۋەكان:

- 1- Understanding Poetry. 4th edition. by: Brooks, Cleanth, Robert Warren, Wadsworth Publishing.
- 2- Percy Bysshe Shelley, By Bloom, Harold, Broomall, PA : Chelsea House.2001
- ۳- النقد والبلاغة. شكري عياد، دار المعارف الطبعة الاولى، ۱۹۹۴.
- ۴- ماڤپۇڭى شىعەرى (تەم) چەند دىققەت، نەھر جەرجىس، سا ۲۰۲۴ .